

پرسپولیس با آرایش جدید در اصفهان

اوج رقابت در جناح چپ

حمیدرضا اسکندری
حبرنگار گروه ورزشی

پرسپولیس در آخرین روز نقل و انتقالات دو مهاجم خود شهاب زاهدی و نبیل باهوویی را کنار گذاشت تا بیشترین خروجی را این فصل در این پست داشته باشد. در تابستان نفراتی چون لاندورو پیرا، شیخ دیاباته، مهدی عبدی و عیسی آل کثیر پرسپولیس را ترک کردند و دو خرید تابستانی این تیم در خط حمله هم بهیشتراز ۵ ماه در جمع سرخپوشان دوام نیاوردند. در این میان عیسی از این جمع به پرسپولیس برگشته تا روزهای بدش در سپاهان را فراموش کند. ناگفته نماند باشگاه پرسپولیس بدش نمی‌آمد مهدی عبدی را هم در نقل و انتقالات زمستانی برگرداند که باشگاه تراکتور چراغ سبز نشان نداد. رضایتنامه قرضی عبدی برای تراکتور تا تابستان آینده اعتبار دارد و تراکتوری‌ها از حالا به دنبال این هستند تا این انتقال را نهایی کنند. از آنجا که شرایط مالی تراکتور برای عبدی بهتر بوده او بدش نمی‌آید در این تیم ماندنی شود.

مهاجم خارجی در راه است

رضا درویش در گفت‌وگوی تلویزیونی اخیرش به شکلی صحبت کرد که گویا تیمش با از دست دادن دو بازیکن در خط حمله قصد جذب حداقل یک جانشین برای آنها را ندارد. درواقع او تاکید داشت که اوسمار باید در این زمینه تصمیم‌گیری کند و فعلا قرار شده با نفرات فعلی کار را پیش ببر. این درحالی است که اوسمار از چند هفته پیش خواهان جذب مهاجم برزیلی برای تیمش بوده و همچنان هم پیگیر این ماجراست. در کنار این موضوع برخی از مسئولان باشگاه پرسپولیس نیز بی‌کار نبوده و در حال فراهم کردن شرایط حضور یک مهاجم خارجی در تیم شان هستند. بازیکنی که شاید در همین یکی دو روزه نیز راهی ایران شود. تلاش آنها این است که خیلی مخفیانه در این زمینه عمل کنند تا نام بازیکن مدنظرشان رسانه‌ای نشود.

اوج ترافیک در جناح چپ

پرسپولیس در نیم فصل اول وحید امیری را برای مدت طولانی در اختیار نداشت و از این رو مهدی ترابی و امید عالیشاه برای بازی در نقش وینگر چپ رقابت داشتند. البته بعضا یحیی گل محمدی از عالیشاه در نقش مهاجم یا پشت مهاجم هم بازی می‌گرفت. اما در شرایط فعلی هم امیری

به تمرینات برگشته و هم اینکه اوونوف قرار است در این پست با نفرات نامبرده رقابت کند. در همین راستا اوسمار در نظر دارد مهدی ترابی را به جناح راست ببرد تا سعید صادقی برای این پست بدون رقیب نباشد. در این میان اوونوف هم توانایی بازی در هر دو جناح را دارد. اما در پست دفاع چپ نیز عبدالکریم، علی نعمتی و محمد مهدی احدی رقابت خواهند داشت که دست اوسمار را برای انتخاب بازیکن ایده‌آلش در این پست را کاملاً باز خواهد گذاشت. درواقع جناح چپ پرسپولیس که در نیم فصل اول به نوعی پاشنه آشیل این تیم بود در شرایط فعلی چه از لحاظ دفاعی و چه تهاجمی به بهترین شکل تقویت شده است.

اوسمار علاقه‌مند به سیستم ۳-۲-۴

مری برزیلی پرسپولیس بعد از اینکه جانشین یحیی گل محمدی شد تصمیم گرفت به نوعی تغییر تاکتیکی دهد. به این شکل که سرخپوشان برخلاف نیم فصل اول که ۲-۴-۲ بازی می‌کردند، در نیم فصل دوم با سیستم ۳-۲-۴ آرایش شده‌اند. همان سیستم مورد علاقه برانکو ایوانکوویچ که در پرسپولیس به خوبی جواب داد. اوسمار در این سیستم در بازی با تراکتور از هر دو هافبک دفاعی اش (ریگی و رفیعی) استفاده کرد تا کمر بند

خط میانی تیمش را محکم کند. او حالا محمد خداینده‌لو را هم برای این پست در اختیار دارد. بازیکنی که در مقایسه با دو رقیبش تکنیک نسبتاً بهتری دارد و توانایی خوبی در امر بازیسازی دارد. کاری که احمد نورالاهی در زمان حضورش در پرسپولیس زیر نظر برانکو انجام می‌داد. با این تفاسیر باید گفت پرسپولیس در سه پست دفاع چپ، وینگر چپ و هافبک میانی خیلی خوب تقویت شده و می‌تواند از هر دو جناح و همچنین عمق، حریفانش را به بهترین شکل تحت فشار قرار دهد.

پرسپولیس با حداقل ۴ تغییر در اصفهان

محمد ربیعی و گروه آنالیزش به این معروف هستند که خیلی خوب حریفان خود را آنالیز و در کنترل خود درمی‌آورند. اما از شانس بد این مربی پرسپولیس برای اولین بار در نیم فصل دوم می‌تواند از نفرات جدیدش استفاده کند. هرچند عیسی آل کثیر در بازی با تراکتور مجوز بازی گرفت. ربیعی در بازی رفت خیلی خوب پرسپولیس را آنالیز کرده بود و با فشار بیش از حد به عمق دفاع سرخپوشان توانست به گل رسیده و تا آستانه شکست دادن این تیم پیش برود. اما برای بازی امروز شرایط فرق دارد. عبدالکریم حسن و اوستون اوونوف نقش مهمی را در ترکیب

آمار وحشتناک جابه جایی مربیان لیگ در نیم فصل مسابقات

تغییر بی‌رویه مربیان لیگ؛ اشتباه‌ترین تصمیم مدیران

نیلوفر مژدهی
حبرنگار

هر ساله لیگ را به امید دستورالعمل‌های حرفه‌ای آغاز می‌کنیم اما هر بار عملکرد غیرحرفه‌ای مسئولان در فوتبال، علاقه‌مندان را دل‌زده‌تر می‌کند. یکی از مواردی که طی یکی دو فصل اخیر بیش از پیش توی ذوق می‌زند، تغییرات مکرر روی نیمکت برخی از تیم‌ها است. برخی تیم‌ها تا یک فصل از لیگ را به پایان برسانند چندین تغییر انجام می‌دهند و عملاً جذابیت و ثبات لیگ را فلج می‌کنند.

فصل جاری این پدیده به اوج خود رسیده و شاهد تغییرات مکرر و بدون فکر و برنامه مربیان از سوی برخی باشگاه‌ها هستیم. البته مربیان نیز در این پدیده به شدت مقصر هستند که نشان می‌دهد مسئولان فوتبال یا چشم‌های خود را بسته و یا نسبت به آن بدون اطلاع هستند.

نیمه بالایی جدول

در حالی که هفته هجده‌م در حال برگزاری است، شاهد تغییرات عمده روی نیمکت بسیاری از تیم‌ها هستیم. تیم‌های پرسپولیس، مس، هوادار، فولاد، پیکان، نساجی و صنعت نفت از ابتدای فصل تاکنون ۹ تغییر را به خود دیده‌اند که در نوع خود بسیار جالب است. البته این نوع تغییر از جمله تغییراتی است که به ثبت رسیده و کاملاً رسمی است، چراکه در این بین بودند تغییراتی روی نیمکت تیم‌ها که به نتیجه نرسید و یا موقتاً صورت گرفته بود.

در نیمه بالایی جدول کمتر شاهد تغییر بودیم. استقلال همچنان با جواد نکونام ادامه می‌دهد. در حالی که این مربی به گفته خودش بارها گزینه برکناری بوده است. پرسپولیس پس از هفته‌ها چالش بین درویش و یحیی گل محمدی بالاخره اوسمار را جانشین این مربی کرد. در حالی که قرار بود یک خارجی نامدار مثل برانکو هدایت پرسپولیس را بر عهده بگیرد. سپاهان هم همچنان با مورا پس به کار خود ادامه می‌دهد. هرچند این مربی در نیم فصل مسابقات استفاده داده بود. اما با اصرار مدیران سپاهان به نیمکت این تیم برگشت. تراکتور هرچند در ظاهر خمز را حفظ کرده است، اما چالش بین این مربی و باشگاه و پیشنهاداتی که هر از چند گاهی در خصوص تیم‌های خواهان این مربی مطرح می‌شود، اجازه نداد تا نیمکت تراکتور آرامش لازم را داشته باشد. با این حال تیریزی‌ها ثابت‌قدم بوده و همچنان با مرد اسپانیایی به کارشان ادامه می‌دهند. اتفاق جالب اما در اصفهان رخ داد؛ جایی که ذوب‌آهن در شرایطی که با محمد ربیعی خوب پیش می‌رفت ناگهان با خداحافظی این مربی روبه‌رو شد؛ در ظاهر به نظر می‌رسید که این مربی به دلیل شکست مقابل ملوان استعفا داده اما گویا پیشنهاد وسوسه‌کننده فولاد باعث شد وی تعهد خود به باشگاه ذوب‌آهن را فراموش کرده به فکر تغییر بیفتد. مدیر کارخانه ذوب‌آهن در این خصوص خلاف جریان آب شنا کرد و در حالی که نیما نکینسا مدیرعامل این باشگاه بدش نمی‌آمد با جدایی ربیعی، دوستان خود را به این تیم بیاورند مانع از تغییر روی نیمکت تیمش شد. در واقع ربیعی مجبور شد به ذوب‌آهن برگردد وگرنه شاهد تغییر روی نیمکت این تیم اصفهانی نیز بودیم.

پائیات‌ها

در نیمه بالایی جدول ملوان، گل‌گهر و آلومینیوم اراک تنها سه تیم پائیات

اعتراضات مکرر هواداران کار را با منصوریان آغاز کردند، نتیجه نگرفتند، بار دیگر با فشار هواداران مربی خارجی استخدام کردند. مارتینز نیز نتوانست آنها را در رسیدن به اهداف شان یاری کند و به سراغ ربیعی رفتند و سعی کردند مربی رقیب را به تیم خود بیاورند اما در مذاکرات ناکام ماندند و در نهایت سکان هدایت تیم را به آل نعمه سپردند. هرچند در ظاهر به نظر می‌رسد آنها تصمیم دارند تا پایان فصل با این مربی به کارشان ادامه دهند اما او یک مربی موقت است و احتمالاً به زودی و در سریع‌ترین زمان ممکن باید منتظر تازه‌ترین انتخاب آقایان فولادی باشیم. پیکان نیز در حالی که با رسول خطیبی شروع کرده بود در میانه‌های راه تیم را به رضا عنایتی سپرد. شرایط این تیم با عنایتی نیز چندان رضای‌کننده نیست و چه‌بسا آنها نیز در ادامه اگر همچنان نتیجه نگیرند مربی سومی را برای تیم‌شان انتخاب کنند.

جالب اینکه استقلال خوزستان با هدایت سیروس پورموسوی که هفته‌ها طعم هیچ برزی را نچشیده بود دست به تغییر سرمربی خود نزد. البته پورموسوی چندباری استعفا داد و تلاش کرد دست مدیران این باشگاه را برای انتخاب جانشینش باز بگذارد ولی مدیران این باشگاه در اقدامی عجیب درحالی‌که تیم‌شان نتیجه نمی‌گرفت به ادامه همکاری با این مربی اصرار داشتند. نمی‌توانیم بگوییم استقلال خوزستان برای بقا در لیگ برتر حاشیه امنیت دارد اما با تلاشی که مدیران این باشگاه برای ثبات‌بخشیدن به نیمکت خود انجام دادند روند صعودی خفیفی را در پیش گرفته است.

تیم نساجی نیز از رکوردداران تغییر سرمربی است. مدیران این باشگاه و در رأس آنها مالک متمولش نه فقط در فصل جدید بلکه در فصل گذشته نیز نشان دادند به تغییر مربی بسیار علاقه‌مند هستند. آنها فصل را با مهدی رحمتی آغاز کردند و روی همکاری با او اصرار داشتند اما موفق نبوده و از آنجا که در تغییر مربی بسیار پشتکار دارند آلتکاراز را به عنوان جانشین رحمتی انتخاب کردند؛ هرچند آنها قبل از انتخاب سرمربی خارجی خود یکی از بازی‌های لیگ را بدون سرمربی و با هدایت وحید رضایی از دستیاران مهدی رحمتی پشت سر گذاشتند. این تغییرات اما مدیران باشگاه نساجی را راضی نکرد و آنها در یک حرکت انتحاری به عقب برگشته و ساکت الهامی را که زمانی از این باشگاه اخراج کرده بودند دوباره به نیمکت تیم‌شان برگرداندند.

در ظاهر این طور به نظر می‌رسد که

باشگاه صنعت نفت با برکناری

اصلی سرخپوشان در بازی امروز برعهده خواهند داشت. به این ترتیب که عبدالکریم قرار است جای نعمتی را بگیرد و اوونوف هم به جای صادقی به میدان خواهد آمد. در خط حمله هم عیسی آل کثیر تک مهاجم سرخپوشان است. هرچند اوسمار برای سیستم مدنظرش به مهاجم نوکی با خصوصیات متفاوت نسبت به عیسی احتیاج دارد. بازیکنی بلند قامت که قدرت دوندگی و جنگندگی بالایی داشته باشد و در عین حال نیز قدر تک موقعیت‌ها را بداند. دیگر تغییر سرخپوشان که اجباری است، حضور امیرضا رفیعی به جای علیرضا بیرانوند است. این جابه جایی توان بازیسازی خط دفاعی پرسپولیس را قاعداً تا پایین خواهد آورد، از این جهت که بیرو هم در بازیسازی به نفرات خط دفاع تیمش کمک می‌کرد و هم با پرتاب‌های بلندش در ضد حملات سرخپوشان را کمک می‌کرد. در همین راستا ممکن است ربیعی تصمیم بگیرد پسر از محوطه جریمه پرسپولیس را در برنامه‌های خود قرار دهد تا مانع بازیسازی مدافعان این تیم در غیاب بیرانوند شود.

خداینده‌لو آماده است اما...

اگر قرار باشد محمد خداینده‌لو در ترکیب ثابت سرخپوشان به میدان برود مسعود ریگی یا سروش رفیعی باید از ترکیب کنار گذاشته شوند که این تغییر بعید است امروز رخ دهد. هافبک تازه وارد سرخپوشان اگرچه از هر نظر آماده بازی است اما فقط سه جلسه تمرین با هم تیمی‌های جدیدش داشته و نیاز به زمان دارد تا با آنها هماهنگ شود. البته او می‌تواند حتی جای امید عالیشاه هم در نزدیکی خط حمله بازی کند چون قابلیت بازی در هر پست خط میانی را دارد. او نسبت به امید هم توانایی بیشتری در حفظ توپ دارد و هم اینکه بازیکن خلاق‌تر است.

امیری تنها رقیب عیسی

پرسپولیس در لیست بزرگسالان فعلی خود فقط عیسی آل کثیر را در خط حمله به عنوان یک مهاجم تخصصی در اختیار دارد که این امر در نوع خودش عجیب است. تا آمدن مهره جدید در این پست وحید امیری قرار است رقیب اصلی آل کثیر و درواقع بازیکن ذخیره او باشد. امیری به خاطر ماه‌ها دوری از میادین به خاطر کشیدگی عضله فعلاً باید با احتیاط بازی کند و از این رو در هر مسابقه ۱۵ تا ۲۰ دقیقه فرصت بازی نصیبش خواهد شد. به همین دلیل احتمال می‌رود امروز او همچنان به عنوان بازیکن تعویضی راهی میدان شود و این بار جای عیسی را بگیرد. ناگفته نماند امیری نیم فصل دوم فصل پیش یکی از هافبک‌های میانی تیمش بود که نمایش خیلی خوبی داشت.

۴ استقلال‌لی ناکام

جالب اینکه این تغییرات تاکنون نتیجه نداده و هیچ یک از تیم‌ها با تغییر مربی نتوانستند خود را از بحرانی که در آن گرفتار شدند، خارج کنند. در فصول گذشته نیز داشتن تیم‌هایی که با تغییرات چندین و چندباره خود سعی کردند بقای خود را قطعی کنند اما در این راه موفق نبودند و در نهایت سقوط کردند. یکی از نکات جالب دیگری که در این تغییرات به چشم می‌آمد اشتغال چهار مربی استقلال‌ی از ابتدای فصل در لیگ برتر بود که هر چهار نفر نه‌تنها برکنار شدند، بلکه در حال حاضر تیم نیز ندارند. علیرضا منصوریان با فولاد آغاز کرد، رسول خطیبی هدایت پیکان را به عهده گرفت، مهدی رحمتی سرمربی نساجی شد و محمود فکری کارش را از ابتدای فصل با هوادار آغاز کرد.

بودجه این برکناری‌ها از کجاست؟

در چنین شرایطی این سوال به وجود می‌آید که در فوتبال زیان‌ده ما هزینه این همه تغییر از کجا تأمین می‌شود؟ باشگاه‌هایی که در هزینه عادی خود مانده و برای تأمین مخارج دست نیاز به سوی ارگان‌های دولتی دراز کرده‌اند، چطور از پس هزینه‌های تغییرات مکرر مربیان‌شان برمی‌آیند؟ اینکه فوتبال ما نمی‌تواند مالکیت خصوصی داشته و برای خود درآمد کسب کند، بزرگ‌ترین مشکلی است که اجازه نمی‌دهند مدیران این باشگاه‌ها تصمیم درست گرفته که هزینه‌های بیت‌المال را اینگونه هدر ندهند. حتی اگر باشگاهی به شکل خصوصی بخواهد هزینه‌های اینچنینی کرده و مدام تیم را با سکنه‌های موقت روبه‌رو کنند بدون شک نمی‌تواند رضایت هواداران را به همراه داشته باشد.

اغلب باشگاه‌های نیمه‌پایینی جدول، باشگاه‌های ریشه‌دار و مردمی هستند و حتی اگر با مالک خصوصی نیز اداره شوند، اجازه ندارند به صرف اینکه هزینه‌ها را از جیب پرداخت می‌کنند هر بلایی که می‌خواهند سر تیم و باشگاه بیاورند؛ چراکه این باشگاه مالکانی معنوی دارند که خود را در سرنوشت تیم‌شان سهیم می‌دانند. در چنین شرایطی فیفا و AFC حق دارند از نوع باشگاه‌داری ما ایراد گرفته و به دلیل عدم مالکیت صحیح این باشگاه و هزینه‌ها و مخارج هر ساله جریمه‌هایی را به فوتبال ما تحمیل می‌کنند. باشگاه‌های ما درحالی‌که پول ندارند بازیکن می‌خرند، مربی را عوض می‌کنند و حضوری فعال در همه نقل و انتقالات دارند. در نتیجه با ارائه چنین بی‌ثباتی طبیعی است که از سوی AFC ورشکست قلمداد شده و برای جلوگیری از پولشویی با سدی به عنوان کنفد راسیون فوتبال آسیا روبه‌رو شوند. روزگاری فوتبال ایران مدیران کشورهای عربی را به دلیل تغییرات مکرر روی نیمکت تیم‌هایشان به سخره می‌گرفت اما این روند ما را به زودی به یکی از لیگ‌های پر مشکل فوتبال آسیا تبدیل خواهد کرد.